

Sukker- og Petroleumskatten vedblive at bestaa, men der søjes endnu en betydningsfuld Ramme til de indirekte Skatter, nemlig Olskatten. Fra de Herrer fra den anden Side har man atter og atter fremhævet, at Ol er et ypperligt Skatteobjekt, det har det hele høje Toldudvalg med Undtagelse af min Ringhed været enigt om. Altsaa, man er efter min Mening gaaet i stik modsat Retning af, hvad man fra Venstres Side alle Dage har holdt paa, og er gaaet til at udvide de indirekte Skatter i Stedet for at indskrænke dem. For Øjeblikket skal jeg ikke gaa videre ind paa Olskatten. Vi have jo nemlig Olskatloven til 3dje Behandling i Dag, det er det næste Numer paa Dagsordenen, og saa haaber jeg at saa Lejlighed til at udtale mig nærmere under den Behandling.

Det, jeg nærmest vilde tale et Par Ord om, inden jeg slutter min Omtale af denne Sag, er det Spørgsmaal: Hvorledes ere de to Formaal nu naaede, har man naaet til i nogen Maade at opfylde de to Formaal, som der er henvist til ved Lovforslagets Fremlæggelse i det andet Ting, nemlig Formaalene om økonomiske og sociale Reforme og Formaalet om at gennemføre Toldreformen. Ja, saa tror jeg, at jeg har Ret til at sige med Hensyn til det første Formaal, at Forgyldningen er gaaet af Sect. Gertrud siden den Tid. Alle disse stærke Lovtaler om Havelodder og al den Udfalighed for Landet, der skulde komme ved dem, ere jo væsentlig forstummede siden den Tid og have væsentlig tabt Interessen, siden man er kommen ind paa det Forslag, som § 2 omhandler, at der ved Udførsel af Frugter og andre Havesager, der ere konserverede i Sukker samt Frugtvin, naar Varerne ere tilberedte her i Landet, kan tilstaaes en Godtgørelse svarende til den Told, der vilde være at erlægge ved Indførsel af det til Fabrikationen anvendte Sukker. Jeg hører som sagt ikke megen Tale nu om den Velsignelse, disse Havelodder skulde bringe, Syl-lands Heber og Klitter i saa Henseende høre vi næsten ikke nævne mere, og Talen om de stærke Fremskridt for Landbruget, navnlig for Smaamanden paa Landbruget, er ogsaa væsentlig gaaet ud af Kurs og har heller ikke meget paa sig. Man er kommen til at se mere nøgternt paa Sagen og er kommen til at forstaa, at det hele, der naas ved dette Forslag i økonomisk Henseende, er at om- lægge Skatterne fra nogle til andre, uden at man derfor i mindste Maade har taget Sigte paa Statteevnen. Man kan ganske vist i flere Henseender flytte Skatten fra nogle, der bruge mere Sukker, til andre, der bruge mere Ol, men der er vist ingen i

dette Ting eller udenfor, der vil paastaa, at man derved rammer Statteevnen bedre end ved Sukkerskatten. — Og den moralske Side, det Maal at bidrage til at hæmme det for- døvelige Drickeri, have vi ladet ude af Betragtning, al den Stund Olskatloven besta- ter Alkohol i Ol 7 Gange saa højt som i Brændevin. Olskatten vil væsentlig føre til, forekommer det mig, at de, som have Lyst til Alkohol i det hele, herefter vilde drikke mere Brændevin end tidligere, og jeg veed ikke, om det er mere sædeligt at drikke Brænd- vin end Ol. Jeg kan ikke skønne, at der er naaet noget nærværdigt hverken i den ene eller anden Retning.

Med Hensyn til Forslagets Værdi i økonomisk Henseende vil jeg gøre opmærk- som paa, hvad man fra tidligere Tid har været enigt om med Hensyn til Bestatning af Sukker og Ol. Jeg tror, at ikke blot hele Venstre, men vistnok ogsaa hele Højre, i alt Fald den største Del, have været enige om, at Sukkertolden skulde man ikke røre. Baade de Forslag, der ere fremkomne fra Regeringen og fra det andet Ting, have ikke rørt videre ved Sukkertolden. Der er rørt ved Proposition 227 af Hensyn til de in- denlandskte Sukkerrefinerier, men det var et Forslag, der ikke havde videre finansiel Betydning. Det var Mindretallet i Udval- get i 1871—72, der stillede Forslag om Krigsskattoldens Ophævelse paa Sukker, men naar jeg undtager disse to Ting veed jeg ikke, at enten Regeringens eller det andet Tings Forslag nogenstunde har nedsat Tolden paa Sukker indtil for to Aar siden; da frem- kom der et Forslag om Nedsættelse af $\frac{1}{5}$. Hvorfor er der ikke kommet saadanne For- slag tidligere? Simpelt hen fordi man be- standig har erkendt — der foreligger mange Udtalelser baade skriftlige og mundtlige derom — at ihvorvel Toldbestatningen i det hele maa betragtes som uretfærdig, saa er dog Sukkertolden en af de retfærdigste blandt disse Skatter, og at Sukkertolden er en af de Skatter, man sidst skal røre ved. Der er mange andre Toldpositioner, der trænge ganske anderledes til Nedsættelse, jeg skal nævne grove Manufakturvarer. Det er no- get, som Flertallet i det andet Ting og i det hele taget den Side, hvortil jeg hører, har været enigt om under Toldforhandlin- gerne i de 19 Aar, der ere gaaede, lige ind- til i Aar. — Dernæst er der ganske vist fal- det Anthyninger i det andet Ting om en Olskat. I 1871—72 kom der ikke noget Forslag, men der kom Anthydning om, at man vilde være villig til at indrømme Dæk- ning for visse Nedsættelser igennem en Ols- kat, idet Ollet den Gang blev anset for en